

Følgende svarer til manuskriptsiden med betegnelsen '12'

Her gælder øje for øje, tand for tand og hånd for hånd osv. - Hos kristuskulturen er det fundamentale princip tilgivelsesprincippet. Udtrykte Kristus ikke netop, at det ikke blot var syv gange, man skulle tilgive, men indtil halvfjerdsindstyve gange syv gange, man skulle tilgive sin næste? –

37. Det er ikke så mærkeligt, at denne tilgivelsens eller alkærlighedens verdenskultur ikke kunne gives menneskene for to tusinde år siden. Verdensgenløsningsprincippet gav Moses "de ti bud". De ti bud var ganske rigtigt en morallov, men den gav ingen impuls til virkelig tilgivelse. Derimod gav den en vis ret til gengældelse af "synd" eller "uret", der mentes at være begået imod en. "Øje for øje og tand for tand" osv. var morallovens rettesnor i mosekulturen. Og er det ikke netop den, den civiliserede verden lever i endnu den dag i dag? - Er ikke liv for liv eller dødsstraf det, der endnu i det tyvende århundrede kræves, ja endog i tilfælde, hvor der ikke engang er begået mord eller drab, og ingen således har mistet livet. Moseloven eller "de ti bud" har altså ikke kunnet bringe menneskene til at overvinde mørket. Denne manglende overholdelse har ført menneskene frem til den bebudede "dommedags" eller "ragnaroks" begyndende udfoldelse i det tyvende århundrede. Hvad skete der ikke her af modsætning til det evige lys, altså af kulminerende djævlbevidsthed? - Kulminerende verdenskrige, verdensbyers udslættelse ved atombombenedslag og kæmpeødelæggelser ved andre helvedesvåben, koncentrationslejre som centre for mange påfund af helvedespinsler og dødsrædsler, sultedød og tvangsoperationer på mennesker, der ikke havde nogen sygdom, gaskamre til udslættelse af menneskeracer, nedskydning af millioner af mennesker på selve slagmarkerne, kemisk krig og millioner af krigsinvalidere, samt en verden i ruiner og tusinder og atter tusinder af arbejdsløse og meget mere. Lovens tavler "de ti bud" formåede ikke at holde menneskeheden i ave. At Jesu Kristi guddommelige forkyndelse heller ikke formåede at føre en sådan menneskehed bort fra det allerede indviede ragnarok eller den bebudede dommedag, er selvfølgelig. Jesu forkyndelse var en vejledning i den væremåde, menneskeheden måtte lære at kunne praktisere i sit daglige liv. Det samme var tilfældet med "de ti bud". Disse to hellige objekter var begge en vejledning i den nævnte væremåde, der fører væsenet til at blive det færdige menneske i Guds billede efter hans lignelse.

Usikkerhed omkring nogen meget svært læselige håndskrevne tilføjelser nederst på siden. Læsningen er muligvis rigtig, men der er usikkerhed.

Ordene 'der førte væsenet til at blive' ændres til 'der fører væsenet til at blive'.